

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/archiwum/197281,Pawel-Chojnacki-Adam-Pragier-Czas-przeszly-dokonany.html>

27.02.2026, 18:34

Paweł Chojnacki: Adam Pragier. Czas przeszły dokonany

Warszawa 1886 – 1976 Penley (Walia). Z wykształcenia lekarz, prawnik, ekonomista i politolog. Mąż stanu i polityk. Przed wojną sejmowy poseł, więzień brzeski, emigrant polityczny; po wojnie – minister. Profesor skarbowości i autor podręczników z tej dziedziny. Wyborny koneser i kolekcjoner dzieł sztuki. Oryginalny pisarz polityczny. W pierwszej wojnie w Legionach i peowiak.

06.02.2024

Twórca pomnikowych wspomnień „Czas przeszły dokonany”, wcześniej broszur i traktatów politycznych (m.in. „Cele wojenne Polski”) oraz kieszonkowej kontynuacji memuarów pod bardziej optymistycznym tytułem „Czas teraźniejszy”.

Wraz z towarzyszką życia, Stefanią Zahorską, tworzą niestrudzenie cykliczny miniesej „Puszka Pandory” w londyńskich „Wiadomościach”. Po śmierci partnerki samotnie kontynuuje rubrykę. Główny i konsekwentny antagonistą programu „Kultury” oraz jej sztandarowego wyraziciela Juliusza Mieroszewskiego („Londyńczyka”). Atrybut wizerunku: czerwony sztandar (od najmłodszych rewolucyjnych lat Pragier to działacz Polskiej Partii Socjalistycznej, więziony i przez carat, i przez sanację). Miasta wyjścia z ojczyzny: Kraków i Warszawa. Miejsce wygnania: Londyn.

Mowa 1: Tchnienie

Pobiera nauki w Gimnazjum św. Anny (dziś I Liceum im. Bartłomieja Nowodworskiego), gdzie zetknie się ze Stanisławem Wyspiańskim. Z inicjatywy Pragiera i kolegów wystawiono na szkolnym przedstawieniu I akt „Nocy Listopadowej”. Była to premiera, reżyserował sam autor. Pisał młodszy towarzysz z PPS Adam Ciołkosz:

„Wśród uczniów-aktorów występowały znane późniejsze gwiazdy (czy też gwiazdory) sceny polskiej, Osterwa i Węgrzyn”.

I uogólni sceniczne doświadczenie:

„To krakowskie tchnienie zostało mu na całe życie”.

Krytyk literacki i wydawca Juliusz Sakowski oceniał Pragiera:

„Z wyglądu notariusz francuski, nie ze stereotypowego przekazu Balzaca, ale jakby z powieści Anatola France’a, czyli notariusz-bibliofil albo esteta”.

Józef Mackiewicz widział w nim dużo – „mimo socjalizmu” –

„cienia tego »wstecznictwa« (w cudzysłowie), który pada od wielkich tradycji obiektywizmu z okresu przedrewolucyjnego”.

Szczyt politycznych wpływów osiągnie na emigracji jako minister informacji i dokumentacji w gabinecie innego socjalisty – Tomasza Arciszewskiego. Znow Sakowski:

„W rządzie tym, bojkotowanym przez Anglików, ale wciąż jeszcze uznawanym, rola Pragiera była kluczowa, bo był to rząd polskiego oporu i protestu, a poza informowaniem o nim nie miał już wtedy wiele do zdziałania”.

Dwie dekady wcześniej, w listopadzie 1922 r., po raz pierwszy został posłem na Sejm z ramienia PPS. Jak przywołał Ciołkosz:

„od tego czasu wszystkie jego dotychczasowe tytuły i czynności stały się pozycjami okresu przedhistorycznego”.

Doda, że miał:

„doskonale funkcjonujący mózg i wybitny talent do polityki”.

Jak i dar żywego słowa.

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Artykuł

Adam Prągar. Wystawa IPN „Londyn żywy” (fot. IPN)